

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Белоградчик, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка

при участието на секретаря Жанета Г. Еленкова
като разгледа докладваното от Анна Ив. Кайтазка Административно
наказателно дело № 20231310200237 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. В. Г. от с. М. Д., общ. Д., обл. В., с ЕГН
*****, срещу НП № 23—0242-000384/30.08.2023 г. на Началника на РУ-
Белоградчик към ОД-МВР-Видин, с което му е наложена глоба в размер на
100,00 лв., на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.150 от
ЗДвП.

В жалбата се излагат оплаквания за необоснованост и
незаконосъобразност на НП, като съдът е сезиран с молба да отмени същото.
Твърди се разминаване в елементи на нарушението в АУАН и НП, отрича се
въобще извършването на деянието. В с. з. жалбоподателят се представялата
от упълномощен защитник, който в първото заседание по делото, заявява, че
поддържа жалбата, в последващи заседания – не се явява, нито самия
жалбоподател.

Въззиваемата страна, редовно призована за с. з., не се явява, нито

изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В писмото до съда, съпровождащо админ. нак. преписка, въззиваемата страна моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери от фактическа страна следното:

На 08.08.2023 г., около обяд, по пътя III-102, в посока на пътя от гр. Д. и към с. И., жалб. Ал. Г., малко преди да навлезе в самото с. И. управлявал мотопед м.”Жон Генерик”, син на цвят с поставена на него рег. табела с рег. № 857ULG. По това време, на същият път, малко преди с. И. – на км.14+200, полицейски служители – свид. Т. Т.в – мл. автоконтрольор и свид. Р. Я., и двамата служители на “РУ-Белоградчик, извършвали проверка на спР. два водача на МПС-та, предвид констатирани противоправни деяния от тях – единият бил употребил алкохол, а другият шофирал след употреба на наркотични вещества. Така, приближавайки с. И., жалбоподателят Г. също бил забелязан и рутинно спрян за проверка от служителите на РУ-Белоградчик. След като му поискали съответни документи, се оказало че Ал. Г. не носи изискуемото свидетелство за управление на МПС, вкл. и мотопед. Водачът заявил, че е притежавал свидетелство за управление на МПС, но му било отнето. Подобно обстоятелство обаче, в системата на МВР – липсвало, констатирано след извършена от Т. проверка по ел. път в системата на „ПП“ на МВР. Тогава св. Т. Т. съставил АУАН № GA 1055360 - по кочана, на жалб. Г., в негово присъствие, и в присъствието на един свидетел очевидец на нарушението и съставяне на акта – свид. Р. Я., за деяние по чл.150 от ЗДвП. Нарушителят подписал АУАН и приел копие от него, не възразил. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП № 384/30.08.2023 г. на Началника на РУ-Белоградчик при ОД-МВР-Видин.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е *неоснователна*.

При реализиране на административно-наказателната отговорност /съставяне на АУАН и изготвянето на следващото го НП/, не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН и ЗДвП, които да налагат отмяната на

постановлението.

При събраните в хода на съдебното следствие доказателства, съдът намира, че в случая се доказва безспорно и категорично жалбоподателят Ал. Г. да е извършил вмененото му административно нарушение - по чл.150 от ЗДвП, а именно - на 08.08.2023 г., около 13.20 ч., по път III-102, в посока на пътя от гр. Д. и към с. И., при км.14+200, жалб. Ал. Г., управлявал моторен велосипед м."Жон Генерик", син на цвят с поставена на него рег. табела с рег. № 857ULG, без да е правоспособен водач на МПС – не е притежавал СУМПС.

Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства, дали има извършено нарушение, което следва да се докаже по един безспорен и несъмнен начин.

В настоящия случай АУАН е съставен съгласно изискванията на ЗАНН, като актосъставителят Т. Т., като свидетел по делото и свидетелят – очевидец на случая, а именно св. Р. Я., с показанията си подкрепиха категорично всички обстоятелства, касаещи състава на извършеното административно нарушение. Двата посочени свидетели, са наблюдавали непосредствено, и свидетелстващи под страх от наказателна отговорност за тези наблюдавани факти, сочат, че са видели жалбоподателя да осъществява изпълнителното деяние на нарушението – бил е водач на МПС – моторен велосипед, и като такъв именно / иначе не би им било и в правомощията/ е спрял за проверка от тях, сочат времето от деня, в който е станало това – на обед, около 13.20 ч., мястото на което са били застанали и от където са наблюдавали движещият се към тях моторен велосипед. Техните показания с нещо не се опровергават и от думите на третия свидетел по делото – Л. Еленков, разпитан по искане на жалбоподателя. Този трети свидетел също разказва какво е възприел в същия ден, но според съда - по-рано, преди извършената проверката от Т. и Я., тъй като указва, че е видял Ал. Г. на кръстовище на път Д.-Ш. с пътя за с. И.. По негови думи /на Е./ Г. действително се е движел към с. И., макар и да е бутал тогава моторния велосипед. Няма причина да не се възприемат за верни и показанията на свид. Е., тъй като той съобщава, че към онзи момент, в който той е видял Г. – последният е бутал моторния велосипед. Това не дерогира обстоятелството, че в един по-късен момент, минути дори може да са, след като се разминали с Е., Г. е седнал да управлява МПС. Е. указва, че срещата им с Г. е била на кръстопът, който бил на ок. 1,5 км. от с. И.. Св. Т. пред съда конкретизира, че мястото на което са били

ситуирани с колегата си Я., е било малко преди табелата за начало на населеното място с. "И.", на ок. 50 м. от нея. При това положение, е напълно възможно св. Еленков да е видял Г. да бута все още мотопеда, на ок. 1,5 км. преди с. И.. От предоставената на съда информация от РУ-Белоградчик се потвърждава повода за местонахождението на свид. Т. и Я. на 08.08.23 г., и служебните действия, които са извършвали там. Св. Т. обясни на съда двойното посочване в АУАН и издаденото НП на часа и мястото на извършване на нарушението – част от данните се генерират автоматично от ел. система при достъпването ѝ, и са отразени от нея самата по-късни данни като час, тъй като житейски логично е, по-късно от самата проверка на нарушителя да се оформят документите, които я удостоверяват. Респ. в унисон със свидетелските показания е заявения час на извършване на нарушението – 13.20 ч., а доста по-късно съставен АУАН / 14.55 ч./, с оглед и другите служебни ангажименти на Т. към онзи момент /проверката и на други водачи на МПС, констатирани и спрямо тях провинение/. Съдържанието на самия акт пък е автоматично пренесено и в НП.

Безспорно се доказва на следващо място, че като водач на мотопеда Ал. Г. е осъществявал управлението му без да има надлежно позволение затова – не притежавал надлежен документ – СУМПС, според регистъра на „ПП“-КАТ – липсата на подобен документ /не издаван въобще/. Няма причина да не се приемат за истинни показанията на свид. Т. и Я. и в тази насока.

Така по делото се установи безспорно и категорично, чрез допустимите от закона доказателства, че жалбоподателят е извършил нарушението по чл.150 от ЗДвП, като няма допуснати съществени нарушения водещи до нарушаване правото му на защита, правилна е квалификацията на деянието. На следващо място, съдът счита, че наказанието освен това е правилно наложено конкретно и е в съответствие със закона, и конкретния казус. Видът и размерът на административното наказание са правилно определени. Чл. 177 ал. 1 т.2 ЗДвП предвижда санкция : "глоба" от 100,00 до 300,00 лв. за нарушението по чл. 150 от ЗДвП. Санкцията в случая е определени от АНО в минимален размер. Съдът намира това за справедливо, и няма основание да я променя, съобразявайки поведението на Ал. Г. и като водач на МПС по принцип – видно от справка на „ПП“-КАТ, удостоверяваща липсата на каквито и да е други прояви по ЗДвП, а и конкретно – идентични с настоящата, и от друга страна – поведението на жалбоподателя, при

извършената му проверка на 08.08.23 г. от органите на МВР – актосъставителят заяви изрично, че Г. не е препятствал проверката на място, не е оспорил констатациите им и не е възразил по съставения АУАН. Правото на защита на лицето, обвинено в извършване на нарушение, включва и възможността да не признава вината си и авторството на деянието, респ. такава позиция на Г., като жалбоподател вече – не може да е укор към него, и да се отчита като отегчаващо отговорността обстоятелство.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, и като такова - следва да се потвърди.

Водим от горното и на осн. чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № НП № 23—0242-000384/30.08.2023 г. на Началника на РУ-Белоградчик към ОД-МВР-Видин, с което на А. В. Г. от с. М. Д., общ. Д., обл. Видин, с ЕГН *****, е наложена глоба в размер на 100,00 лв., на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.150 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Видин в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____